

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 20813/2024
24.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ, ВВ, ГГ и ДД, свих из ..., чији је заједнички пуномоћник Соња Поповић, адвокат из ..., против туженог Града Новог Сада, кога заступа Правобранилаштво Града Новог Сада, ради исплате накнаде за фактичку експропријацију, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2179/23 од 11.07.2024. године, у седници одржаној 24.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2179/23 од 11.07.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2179/23 од 11.07.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 3752/2022 од 10.05.2023. године, ставом првим изреке, одлучено је да се тужбени захтев тужилаца усваја. Ставом другим изреке, утврђено је да је тужени стекао право јавне својине са 2500/12624 удела на некретнинама уписаним код РГЗ СКН Нови Сад 1 и то: ЛН бр. .. КО Ветерник, под парц. бр. ..., земљиште у грађевинском подручју у површини од 2.177 м² и ЛН бр. .. под парц.бр. ..., површине 198 м², па су тужиоци дужни трпети да се од правноснажности ове пресуде тужени у наведеној сразмери укњиже у катастру. Ставом трећим изреке, тужени је обавезан да плати тужиоцима укупно 4.511.685,50 динара и то: АА, ББ, ВВ, ГГ и ДД, свима из ... свако по 902.337,10 динара, са законском затезном каматом од правноснажности до исплате. Ставом четвртим изреке, тужени је обавезан да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 519.875,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Апелациони суд у Новом Саду је, пресудом Гж 2179/23 од 11.07.2024. године, ставом првим изреке, жалбу туженог одбио и потврдио пресуду Основног суда у

Новом Саду П 3752/2022 од 10.05.2023. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 72/11...18/20), у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији туженог прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је исплата накнаде тужиоцима на име фактичке експропријације њихових кат. парцела бр. .. површине 2177 м² и .. површине 198 м², које су према Плану генералне регулације насељеног места Ветерник („Службени лист Града Новог Сада“, бр. 27/15, 14/17) намењене за јавно грађевинско земљиште – регулацију улице ... и ... и део улице ..., тако што парцела бр. .. представља постојећу улицу ..., док парцела бр. .. представља део већ постојеће улице ... и спајањем са осталим кат. парцелама планирана је за регулацију Улице Парцеле су опремљене уличним инсталацијама канализације, уличним електро енергетским и гасним инсталацијама, као и уличном мрежом електронских комуникација, а водовод је планиран важећим Планом, тако да су тужиоци депоседирани у коришћењу ових парцела које користи неограничени број људи. Побијана одлука којом је тужбени захтев тужилаца усвојен донета је применом одредбе члана 58. Устава Републике Србије и члана 1. Протокола бр. 1. уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода и не одступа од судске праксе у предметима са истим правним основом и чињеничним стањем као у овом предмету.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради исплате накнаде за фактичку експропријацију тужиоци су, као формални супарничари у смислу одредбе члана 205. Закона о парничном поступку, поднели 12.05.2022. године, а вредност предмета спора сваког тужиоца понаособ је 902.337,10 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор који се односи на исплату новчаног потраживања у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија туженог није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**